

1980 JAN 16

MAGYAR HÍRLAP

92

244

MAGYAR HÍRLAP

Elhunyt Pongrácz Kálmán

Mély megrendüléssel és fájdalommal tudatjuk, hogy január 15-én, 82 éves korában elhunyt *dr. Pongrácz Kálmán*, Budapest első munkás polgármestere, a Fővárosi Tanács volt elnöke, országgyűlési képviselő. Temetéséről később intézkednek.

**A Magyar Népköztársaság országgyűlése,
az MSZMP budapesti bizottsága,
Budapest Főváros Tanácsa,
a Vas-, Fém- és Villamosenergia-ipari Dolgozók Szakszervezetének
központi vezetősége.**

Pongrácz Kálmán 1898. október 11-én született Pesterzsébeten. Életét, jövőjét már fiatalon eljegyezte a haladással: vasesztergályos-inasként kezdett dolgozni, s alighogy felszabadult, már tagja volt a vasasszakszervezetnek. Az első világháború után, a fogásból hazatérve, előbb a Ganz Villamossági Gyárban, majd 1932—1949 között a Ganz Vagongyárban dolgozott. A vasasszakszervezet központi vezetőségébe 1930-ban választották be. A Szociáldemokrata Pártnak 1931-ben lett tagja, s egyre szélesedő látóköre a balszárnyra sodorta.

Amikor a Ganz Vagongyárba került, már ismert volt a mozgalomban, s így a vagongyáriak a nagy tekintélyű vasesztergályost főbizalmasnak választották meg. A felszabadulás után először a Ganz-gyárak üzemi bizottságának elnökeként képviselte munkástársai érdekeit, majd az államosításkor a kommunista üb-elnököt, a régi vasast nevezték ki a Ganz-gyárak vezérigazgatójává. A munkások, mint vezetőjüket is, nagyra becsülték, tisztelték, szerették.

1949-ben már új feladatok várták Pongrácz Kálmánt: Budapest polgármesterévé választották, majd 1950-től, nyugdíjba vonulásáig az újonnan alakult Fővárosi Tanács végrehajtó bizottságának elnökeként tevékenykedett. A Városházán is fáradhatatlanul munkálkodott. Közben a Buda-

pesti Tudományegyetem jogi karán diplomát szerzett.

Elnöksége idejére jutottak az első középtávú tervek építkezései, Nagy-Budapest létrehozása, a lakóházak, az iskolák államosítása, az IKV megszervezése, egyes, kihalófélben levő szakmákban az utánpótlás biztosítása, tanműhelyek, szakiskolák létesítése. Ez időben kezdődött meg az új lakótelepek építése. Mint a Fővárosi Tanács vezetője, nagy érdemeket szerzett Budapest új, szocialista közigazgatási rendszerének megszervezésében, a város fejlesztésében.

Napi munkája mellett mindig szakított időt arra, hogy fáradságot nem kímélve, képviselje a közösség érdekeit. 1949 óta, haláláig országgyűlési képviselőként is tevékenykedett. 1963-tól 1970-ig pedig az Elnöki Tanács tagja is volt. Nyugdíjba vonulása után is részt vett a Hazafias Népfront Országos Tanácsának munkájában.

Helytállását, áldozatos munkásmozgalmi tevékenységét a Magyar Népköztársaság Érdemrendjével, a Munka Vörös Zászló Érdemrendjével, a Munka Érdemrend arany fokozatával, a Szocialista Hazáért Érdemrenddel, és a Pro Urbe Budapest aranyéremmel jutalmazták. Halála a magyar munkásmozgalom, a szocialista közigazgatás fájdalmas vesztesége.